

فلسفه همکاری اقتصادی در جهان

۱۷ آبان ۱۴۰۳ ساعت ۱۶:۴۴

حال و هوای کنونی سیاسی و اقتصادی جهان و آگاهی‌یابی کشورهای پیشرفته به این واقعیت که اقتصاد همه کشورهای جهان به یکدیگر وابستگی دارند، زمینه را برای برپاداری گفت و شنود شمال جنوب فراهم می‌دارد.

بعد از پایان نسبی استعمارگری، کشورهای شمال که عمدتاً شامل کشورهای پیشرفته بود، به این نتیجه رسیدند که پیشرفت اقتصادی بدون حضور و مشارکت کشورهای جهان سوم امکان‌پذیر نیست. از این رو این کشورها با برپایی چندین کنفرانس گام‌هایی را در این زمینه برداشتند. هر چند برخی تحلیل‌گران معتقدند این تلاش نیز در راستای تأمین منافع کشورهای پیشرفته بود. در واقع آنان می‌خواهند به نام کنفرانس‌هایی اینچنینی درهای این کشورها را بر اقتصاد خود بگشایند.

«از ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۳ کشورهای واپس مانده هم آهنگ شدند که رشد کشورهای صنعتی را برای خود الگو قرار دهند و بر آن شیوه کار کنند. سپس از ۱۹۷۳ تا ۱۹۸۲ پافشاری کردند که در تصمیم‌گیری‌ها و دستیابی‌های سیستم اقتصادی جهانی دست اندرکاری فزون‌تر به آنها داده شود. کشورهای صنعتی پذیرای این خواسته هستند به این شرط که کشورهای جهان سوم هم درهای خود را بر رقابت بین‌المللی بگشایند. کشورهای جهان سوم با این برداشت همسازی نداشته و خواستار یک سامان اقتصادی بین‌المللی نو هستند. حال و هوای کنونی سیاسی و اقتصادی جهان و آگاهی‌یابی کشورهای پیشرفته به این واقعیت که اقتصاد همه کشورهای جهان به یکدیگر وابستگی دارند، زمینه را برای برپاداری گفت و شنود شمال جنوب فراهم می‌دارد. از این رو در ماه دسامبر ۱۹۷۵ نخستین کنفرانس شمال جنوب درباره همکاری اقتصادی جهانی در پاریس برپا شد.»

منبع: مه‌ران توکلی، استعمار، استعمارگری، استعمارزدایی، جهان سوم، تهران، نشر نی، ۱۳۸۵، صص ۱۵۶-۱۵۷

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۹۸۸۶-فلسفه-همکاری-اقتصادی-جهان>